

[Miljøministeren]

havner hos en privatmand, der måske opkøber hele øen? Sådant som det ligger i øjeblikket, må vi klart sige, at der er jo ingen af de øer, vi har med at gøre, som er private. Over for den nervøsitet, som hr. Erik Holst giver udtryk for, må vi nok sige, at den bør ligge i vores bagehoved, men jeg har fortrøstning til, at der alligevel stadig væk er så mange boplassende på øerne, at et direkte opkøb for en enkelt i alt fald vil støde på praktiske vanskeligheder.

De erfaringer, som er kommet fra øerne, er gledet med ind i redegørelsen og har dannet den væsentlige baggrund netop for de forslag, der er fremsat.

Fra konservativ side peger man på turismen. Det var et af de problemer, som vi drøftede ret kraftigt på vores møde med beboerne. Der er en klar fornemmelse af, at disse øer har en helt enestående og helt særpræget natur – det tiltrækker turisterne. Man kan køre rundt på øen og se vand alle steder, øerne er pragtfuldt udformet i mange tilfælde. Var det ikke en idé at smække en hel masse hoteller op eller noget i den retning og så trække folk til, så omsætningen vil stige? Der var hos øbefolkningen, vi mødte, en ganske klar fornemmelse af, at skal de bevare deres attraktive situation, altså deres tiltrækning, så skal naturen beskyttes og bevares, og den turisme, der er blevet inviteret til at komme, må være en turisme i en sådan mængde, at øerne ikke lider under det, men også en sådan turisme, som netop er påpeget her: en dagturisme, en cyklen-rundt-turisme, en marineturisme, en vandrehjemsturisme. Jeg tror, det er på den måde, man kan udvikle øerne, sådan at turismen bliver en hjælp for øerne og ikke det modsatte.

Hr. Povl Brøndsted var inde på, at færgefarten ikke bare er til for at transportere gods over. Færgefarten er jo livsnerven, også når det drejer sig om at løse det problem, som jeg stødte på, da jeg i foråret var nede på en af øerne. Jeg tror, der var seks øboer, der gerne ville have kursus i engelsk og tysk. Ja men det kunne man også få, sagde man fra kommunens side. I er velkomneovre på fastlandet. Så drog man til fastlandet, men netop som kurset var gået godt i gang, gik den sidste færge hjem. Det kan vi løse, sagde man, I kan få en ekstra færge. Den kostede 300 kr. pr. aften; nu ved jeg, den koster 375 kr. pr. aften. Så er det illusorisk at tale om

videreuddannelse. Der er altså problemer med færgetiderne. Vi skulle måske se på det på en anden måde. Det problem skulle måske tackles på en helt anden måde, nemlig ved dispensationer fra reglerne om holdstørrelser. Hvis man har et lokalt og en lærer på stedet, hvorfor skulle man så tage andre steder hen? Jeg tror, vi skal den vej.

Vi må ikke sætte os på øerne, siger hr. Povl Brøndsted. Det er en meget, meget vigtig sætning at få med i vores videre øpolitik. Nej, vi skal i samarbejde med øernes befolkning og deres organisation og de kommuner, de ligger i, prøve at finde den rigtige løsning.

Kan man tænke sig, spørger Hove Sørensen, en kombination af det, der nu ligger – sådan forstod jeg det – i § 4-bestemmelsen om færgetrafikstøtten, med de andre initiativer, der er tale om? Ja, det overvejer jeg meget, om det er en mulighed.

Nogle har talt om pebernødder, som Aase Olesen var inde på det. En nævnte også, at de 700.000 kr., der er sat af i færgestøtteloven, jo ikke er mange penge. Nej, men vi skal først lige være klar over, hvad vi skal bruge pengene til. Men jeg var glad for, at man antydede, at det ikke er sikkert, de 700.000 kr. er tilstrækkeligt. Jeg tror, her er et instrument, som kan blive helt livsvigtigt for øerne, hvis vi kan forvalte det på rette måde.

Jeg skal gerne påtage mig at undersøge: hvordan er de unges muligheder på øerne sammenlignet med de unges muligheder på fastlandet? Her er det også en økonomisk betragtning, vi skal have ind i billedet.

Fru Grethe Kindberg Jørgensen var inde på dispensationerne og spurgte også, om der var muligheder for at dispensere fra regionplanerne. Det er mit indtryk, at de ønsker, der er fremsat fra øboernes side, og også de tanker, der ligger fremme nu her i redegørelsen, er ting, der kan klares inden for de nu godkendte regionplaner. Skulle der være nuancer, så skal vi gerne se på dem.

De 2 mill. kr. vil jeg gerne vente med til næste omgang, under trafikstøtten.

Med hensyn til spørgsmålet om idrætsudøvelsen må jeg sige, at vi netop stødte på det problem, at de unge gerne vil dyrke idræt, men efterhånden som antallet bliver mindre og mindre, udelukkes de fra at danne hold, for der er ikke nok, og så bliver det vanskeligt. Vi må nok have øje for, hvilke idrætsak-